

Категорія справи № 760/4819/16-к: Невідкладні судові розгляди; В порядку КПК України; Клопотання слідчого, прокурора, сторони кримінального провадження.

Надіслано судом: 06.06.2017. Зареєстровано: 07.06.2017. Оприлюднено: 09.06.2017.

Справа № 760/4819/16-к

1-кк-7588/17

УХВАЛА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

23 травня 2017 року

м. Київ

Слідчий суддя Солом'янського районного суду м. Києва Українець В.В., розглянувши клопотання детектива Національного бюро Першого відділу детективів Першого підрозділу детективів Головного підрозділу детективів Національного антикорупційного бюро України Семака Ігоря Анатолійовича про арешт майна,

В С Т А Н О В И В:

До Солом'янського районного суду м. Києва надійшло клопотання детектива Національного бюро Першого відділу детективів Першого підрозділу детективів Головного підрозділу детективів Національного антикорупційного бюро України Семака І.А. про арешт майна.

Клопотання обґрунтовується тим, що НАБ України здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні № 5201500000000010 від 11 грудня 2015 року.

Досудовим розслідуванням встановлено, що службові особи державного підприємства «Східний гірничо-збагачувальний комбінат» та інші особи, діючи умисно, з корисливих мотивів, достовірно знаючи, що австрійське товариство ««STEUERMANN» Investitions- und Handelsgesellschaft mbH» здійснює лише посередницьку діяльність і не надаватиме жодних послуг та не виконуватиме жодних робіт на користь ДП «СхідГЗК», з порушенням вимог законодавства уклали з вказаним товариством договір та низку додаткових угод до цього договору про поставку уранового концентрату протягом 2014-2018 років за цінами, значно вищими від цін безпосередніх виробників та постачальників такої продукції. Внаслідок цих дій державним підприємством переплачено приблизно 17,28 млн. дол. США за закуплений упродовж 2014-2016 років урановий концентрат, який фактично постачався безпосереднім виробником продукції - ТОВ «СТЕПНОГОРСКИЙ ГОРНО-ХИМИЧЕСКИЙ КОМБИНАТ», чим вчинено розтрату в особливо великому розмірі. В подальшому вказаними особами було здійснено легалізацію одержаних таким чином доходів.

20 квітня 2017 ОСОБА_2 у межах цього кримінального провадження було повідомлено про підозру у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 255, ч. 3 ст. 27 ч. 5 ст. 191 КК України.

ОСОБА_2 належать на праві власності квартири АДРЕСА_1.

Санкцією ч. 5 ст. 191 КК України повну конфіскацію майна передбачено як обов'язкове покарання.

У судовому засіданні детектив підтримав подане клопотання та просив його задовольнити з зазначених у ньому підстав.

Заслухавши думку учасників судового розгляду дослідивши матеріали, слідчий суддя дійшов до наступного.

Відповідно до ч. 2 ст. 131 КПК України одним із заходів забезпечення кримінального провадження з метою досягнення його дієвості є арешт майна.

Згідно з ч. 1 ст. 170 КПК України арештом майна є тимчасове, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою слідчого судді або суду права на відчуження, розпорядження та/або користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що воно є доказом злочину, підлягає спеціальній конфіскації у підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб, конфіскації у юридичної особи, для забезпечення цивільного позову, стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди, можливої конфіскації майна. Арешт майна скасовується у встановленому цим Кодексом порядку.

У ч. 2 ст. 172 КПК України визначено, що клопотання слідчого, прокурора, цивільного позивача про арешт майна, яке не було тимчасово вилучене, може розглядатися без повідомлення підозрюваного, обвинуваченого, іншого власника майна, їх захисника, представника чи законного представника, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, якщо це є необхідним з метою забезпечення арешту майна.

Частинами 2, 5 ст. 170 КПК України визначено, що арешт майна допускається з метою забезпечення:

- 1) збереження речових доказів;
- 2) спеціальної конфіскації;
- 3) конфіскації майна як виду покарання або заходу кримінально-правового характеру щодо юридичної особи;
- 4) відшкодування шкоди, завданої внаслідок кримінального правопорушення (цивільний позов), чи стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди.

У випадку, передбаченому пунктом 3 частини другої цієї статті, арешт накладається на майно підозрюваного, обвинуваченого, засудженого або юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, за наявності достатніх підстав вважати, що суд у випадках, передбачених Кримінальним кодексом України, може призначити покарання у виді конфіскації майна або застосувати до юридичної особи захід кримінально-правового характеру у виді конфіскації майна.

ОСОБА_2 підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 27, ч. 4 ст. 28, ч. 5 ст. 191 КК України, та у випадку доведеності його вини санкція цієї статті передбачає, зокрема, додаткове покарання у виді конфіскації майна.

Обставини можливого вчинення кримінального правопорушення є предметом досудового розслідування, що на даний час ще триває, тому в такому випадку вбачається за можливе накласти арешт на майно, що належить підозрюваному - квартири АДРЕСА_1.

Разом з тим, не підлягає задоволенню клопотання детектива в частині заборони посадовим та службовим особам Державної реєстраційної служби України та її підрозділів, а також приватним і державним нотаріусам вчиняти будь-які дії, спрямовані на реєстрацію переходу права власності на вказані квартири.

Заборона вчинення таких дій не входить до поняття арешту майна, визначеного ч. 1 ст. 170 КПК України, та стосується не підозрюваного, а інших осіб, що не є учасниками кримінального провадження.

З огляду на наведене, клопотання підлягає задоволенню частково.

Керуючись статтями 131, 132, 167, 170-173, 309, 376, 395 КПК України, слідчий суддя, -

у х в а л и в:

Клопотання детектива Національного бюро Першого відділу детективів Першого підрозділу детективів Головного підрозділу детективів Національного антикорупційного бюро України Семака Ігоря Анатолійовича про арешт майна задовольнити частково.

Накласти арешт на квартири АДРЕСА_1, що належать ОСОБА_2.

Заборонити ОСОБА_2 укладати договори купівлі-продажу, дарування або інші договори, які є підставою переходу права власності, щодо квартир АДРЕСА_1, та вчиняти дії, спрямовані на реєстрацію переходу права власності на ці квартири від нього будь-яким іншим особам.

У задоволенні інших вимог клопотання відмовити.

Арешт на майно накласти на строк проведення досудового розслідування у кримінальному провадженні № 5201500000000010 від 11 грудня 2015 року.

Ухвала про накладення арешту виконується негайно в порядку, встановленому для виконання судових рішень.

Оскарження ухвали про накладення арешту не зупиняє її виконання.

Ухвала може бути оскаржена безпосередньо до Апеляційного суду міста Києва протягом 5 (п'яти) днів з дня її оголошення. Якщо ухвалу постановлено без виклику особи, яка її оскаржує, то строк апеляційного оскарження для такої особи обчислюється з дня отримання нею копії судового рішення.

Слідчий суддя: